

KASAČ

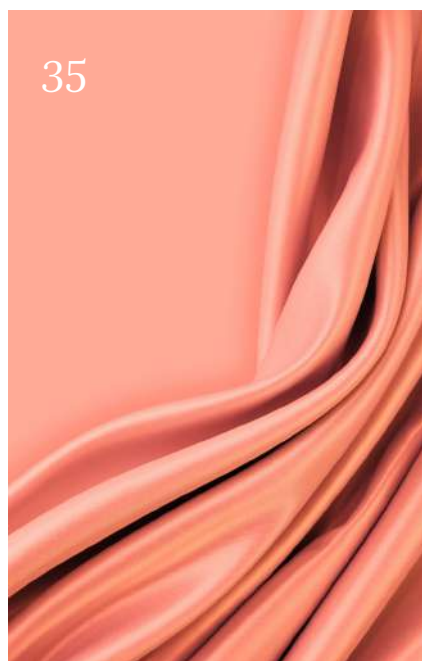
časák

VOL.2 BŘEZEN

zábava
rozhovory
umění
zajímavosti

 **P
O
K
R
O
K**

obsah

7 Oliver! Aneb role v muzikále

Rozhovor s Janem Pražákem o působení v NDM.

12 Predikce Fortuna ligy

Co si myslí redaktorka Nela o stavu současné české fotbalové ligy?

21 Ne! Radši knihu!?

Srovnání filmového zpracování knihy Balada o ptáčích a hadech.

35 Broskev kam se podíváš!

Módní tipy na jarní sezónu.

40 Komiks

Hrdinka komiksu a záhada ztracených rovnátek.

A DALŠÍ...

„(Po)krok“

Po delší pauze se opět hlásíme s dalším číslem našeho časopisu!

Podtitul „Pokrok“ napovídá, že se neustále snažíme rozšiřovat repertoár našich pravidelných rubrik a přinášet tak zajímavé čtení pro co nejvíce čtenářů. Najdete zde rozhovory se zajímavými lidmi z oblasti divadla, sportu či klinické psychologie, sportovní předpovědi, knižní a filmové recenze a rovněž oblíbené komiksy.

Zkrátka, „pokrok“ odráží rozmanitost článků a naši snahu posouvat se vpřed!

Tak již dále neváhej a pojď se začíst!

MONIKA SEKELOVÁ
RENÁTA FOLTÝNOVÁ
šéfredaktorky časopisu

RADOST JMÉNEM ZPĚV

Školní sbor Čtyřlístek má již na naší škole dlouholetou tradici. Pod vedením paní učitelky Jíru-Šimůnkové se děti každý týden mohou věnovat své velké zálibě, a to zpěvu.

Abychom vám trochu přiblížili prostředí sboru, vyzpovídala naše redaktorka Maruška jednu z jejich členů - Kláru Želáskovou.

Kláro, mohla bys nám na úvod říct, kolik dětí chodí do Čtyřlístku?

Letos chodí do Čtyřlístku více než 40 dětí.

Kdy probíhají zkoušky sboru?

Vždy ve středu od 14:30 do 15:30.

Jaké písně Čtyřlístek zpívá, popř. jaká je tvoje oblíbená píseň?

Čtyřlístek zpívá různé písně, např. *Vánoční přání*, *Pastuškové vstávejte* aj. Moje oblíbená píseň je *Vánoční přání*.

Zajímalo by mě, proč jsi chtěla chodit do sboru? Baví tě zpěv?

Protože mě to tam baví, a taky abych se naučila dobře zpívat. Ano, zpěv mě moc baví, protože můžu poznat nové kamarády a taky protože mi to jde.

Máš ve sboru nějaké sólo?

Ano, dokonce čtyři sóla: *Vánoční přání*, *Pastuškové vstávejte*, *Krásná panna*, *Co sa stalo*.

Děkuji za rozhovor.

A ještě malý vzkaz pro ostatní: Jestli máte talent a rádi zpíváte, neváhejte se příští rok přihlásit!

MARUŠKA

ČAS JE JEN ILUZE

Lidský jedinec nedokáže žít a nevnímat si okolních jevů. Je pro něj přirozené nad věcmi přemýšlet, hledat ve všem smysl, i když to častokrát stojí jeho drahocenný čas.

Nad neúprosností času se zamýšlela redaktorka Niky.

Říká se, že čas je „pocitový”. To znamená, že někdy máme pocit, že minuta trvá hodně dlouho, ale pokud potřebujete hodinu čas, tak vám to přijde jako pět minut. Občas je to hodně otravné umět si načasovat věci tak, aby vám přesně vyšly, načasovat si cestu tak, abyste přišli včas, načasovat si, jak dlouho budete péct buchty, aby se vám nespálila a stihli jste u toho vyvenčit psa.

Potom je zde změna času z letního na zimní. Jaký je vlastně důvod změny času? Původní důvod změny na letní/zimní čas byl

za účelem snahy o úsporu elektřiny. Protože letní čas v podstatě „prodlužuje” dobu světla, tak se zase rozednívá později a nemusí se k večeru tolik svítit. Letní čas se používá ve všech státech Evropy s výjimkou Islandu, Ruska, Běloruska, části Grónska a norských ostrovů Jan Mayen a Špicberky. Na jaře se čas mění z 2:00 na 3:00, na podzim pak z 3:00 na 2:00.

Každý má na změnu času jiný názor, někdo má radši zimní čas, někdo zase letní, a někomu to je jedno a nevadí mu to.

Mně se ty změny moc nelíbí, přesněji, mému mozku se to nelíbí.

Pokaždé, když si můj mozek zvykne
na ten jeden čas a dobu, kdy
vstávám, tak zase na podzim nebo na
jaře si zase musí zvyknout na ten
druhý čas a blbě se mi potom vstává.

Čas je náš úhlavní nepřítel. Kolikrát už
jste v životě
slyšeli větu „Nemám na to čas“?!
Každý z nás to zažil snad milionkrát!

Taky je
strašný pocit, když nestíháte, nebo
když si něco naplánujete a
uvědomíte si, že
na to vlastně nemáte čas a musíte
přesunout nejen to, ale i spoustu
dalšího,

na co potřebujete čas.
U některých lidí vám i přijde, že nikdy
nemají dostatek času na to se časem
víc zabývat. Celkem ironie že?
Přitom čas je to, s čím každý člověk
denně bojuje!

OLIVER! ANEB ROLE V MUZIKÁLE

Role v divadle?

Národním Moravskoslezském?

Ano, mluvíme o Janu Pražákovi ze 3.A, který získal hlavní roli Olivera Twista v muzikále Oliver!

Honzo, už jsi někdy dřív hrál v divadle?

Nikdy jsem v divadle nehrál.

Oliver Twist byla tvá první role? Jak jsi k ní přišel? A jak ses cítil, když jsi ji dostal?

Tady ze školy mě vybrali na soutěž *Talent show Krestovka* a já jsem postoupil do finále, které se konalo v kině Luna. V porotě byl Marek Prášil, je dirigent toho představení, a ten chtěl, abych v Oliverovi zpíval. Tak jsme se druhý den šli podívat do Myrona, kde hru Oliver zkoušeli a zpívali jsme tam. Mně se to začalo líbit, tak jsem tam chtěl zůstat. Když jsem dostal roli, bylo

to zajímavé, protože jsem nevěděl, co mě čeká. Ale hodně jsem se těšil. Překvapením bylo, že v té hře hrál také Roman Patrik Baroš, který taky chodí na Krestovku. (pozn. redakce: R.P.Baroš navštěvuje 4.B)

Co učení textů? Bylo to náročné, nebo to šlo samo?

Bylo to hodně náročné, objevilo se hodně změn v textu. Pan režisér nám skoro všechny texty upravil. Než jsme se to všechno naučili, tak do toho byly i jiné povinnosti, protože jsme museli tančit, zpívat. Samo to úplně nešlo, ale když už jsem si to přečetl, tak pak se to tam postupně dostalo. Ale samozřejmě to trvalo.

„(...)jsem nevěděl, co mě čeká. Ale hodně jsem se těšil.“

Jak se vypořádáváš s trémou?

Trému nemám. Ale takhle: Náš pán režisér říkal, že když máme trému, tak je to správně.

Máš něco společného se svou postavou?

Ani ne, lišíme se ve všem. Já kdybych byl Oliverem, tak bych nekradl. Akorát mu nic nezbyvalo. Já bych se tomu snažil vyhnout.

„Náš pán režisér říkal, že když máme trému, tak je to správně.“

Byl jsi rád, že se na tebe přišli podívat spolužáci?

Jo, spolužáci byli. Bylo to žužu, zážitek. A já doufám, že i pro ně to byl zážitek.

Máš v rodině někoho, kdo je herec/herečka, nebo se nějak jinak věnuje divadlu/filmu?

V rodině nikoho nemáme. Jen můj taťka je hudebník, který hraje v kapele *Four band* z Ostravy. A můj praděda byl dirigent.

Honzo a na závěr otázka: chodíš rád do divadla?

Chodím velmi rád do divadla. Byl jsem hlavně v divadle Jiřího Myrona. Na divadle mě baví to, že znám skoro všechny herce. Když se v zákulisí potkáme, všichni se pozdravíme. Máme se rádi.

Děkuji za rozhovor.

CESTA DO HLUBIN DUŠE

školu se mi zalíbila i možnost studovat psychologii, a tak jsem na poslední chvíli zaslala přihlášku i tam. Po přijímacích zkouškách mě čekalo rozhodnutí mezi studiem práv a psychologií. Při tomto rozhodování jsem zjistila, že je mému srdci bližší profese psychologa a od té doby jsem již o svém vysněném povolání nezáváhala.

Již druhým rokem působí na naší škole v rámci školního poradenského pracoviště školní psycholog. Jeho roli plní Iva Kramolišová a naše redaktorka Natka jí položila pár otázek.

Jako první by nás zajímalo, jak jste se dostala k této profesi?

Byl to váš dlouhodobý sen, nebo jste se rozhodla na poslední chvíli?

K profesi psychologa jsem se dostala náhodou. Během studia na střední škole jsem se připravovala na studium práv, ale při rozesílání přihlášek na vysokou

Mohla byste nám prozradit, co všechno bylo zapotřebí, abyste se mohla psychologem stát?

Pro výkon profese psychologa je potřeba získat magisterský titul v jednooborové psychologii. Aktuálně musí tedy člověk po maturitě nastoupit na tříletý bakalářský obor psychologie (v mém případě jsem nastoupila na dvouoborové studium psychologie a sociální práce) a po jeho absolvování se přihlásit na dvouleté studium jednooborové psychologie v magisterském stupni. Po udělení titulu Mgr. (obhájením diplomové práce a složení státní závěrečné zkoušky) je

možné vykonávat profesi psychologa.

Co vás na této profesi nejvíce baví?

Baví mě setkávat se s různými lidskými příběhy a mít tu čest kráčet po určitou dobu spolu s člověkem na jeho cestě životem.

„Po přijímacích zkouškách mě čekalo rozhodnutí mezi studiem práv a psychologií. Při tomto rozhodování jsem zjistila, že je mému srdci bližší profese psychologa(...).“

Naplnuje vás vaše práce?

Mám radost, že má práce může lidem pomoci. Jsem vděčná i za možnost učit se od mých klientů, kteří mě v mém vlastním osobním růstu neustále posouvají a motivují.

Kdy si myslíte, že je ten správný čas vyhledat vaši pomoc?

Žáci se na mě mohou obrátit, když mají potíže s učením, problém se spolužáky, trápí je něco osobního, nebo se doma něco děje a oni to nemají komu říct. Rodiče se na mě mohou obrátit při výchovných, výukových či psychických potížích dítěte, když mají podezření, že se ve škole jejich dítěti děje něco, co by

se dítě nemělo, nebo když se v rodině dějí velké změny nebo se řeší problémy, které by mohly mít dopad na psychiku dítěte.

Dále by nás zajímalo, jak probíhá navázání spolupráce?

Nejjednodušší je zaklepat na dveře mé pracovny ve čtvrtek od 7:30 do 15:30. Nebo mě můžete kontaktovat přes email: iva.kramolisova@zskrestova.cz

„Mám radost, že má práce může lidem pomoci.“

Do mé péče se žáci dostávají na doporučení učitele, na žádost rodičů i na základě vlastního přání. K individuální systematické práci s dítětem je nutný Individuální písemný souhlas rodičů či zákonných zástupců. Tento souhlas rodiče podepisují až v případě, že vznikne potřeba systematické práce s dítětem.

Výjimku z tohoto pravidla tvoří tzv. krizové intervence, kdy je nezbytné okamžitě reagovat na akutní problém žáka, se kterým za mnou přichází. Školní psychologka je nezávislý pracovník školy a je vázán mlčenlivostí. Pokud rodiče uznají za vhodné, mohou školu sami informovat. Škola získává pouze doporučení, jak s dítětem co neefektivněji pracovat v rámci výchovně vzdělávacího procesu

Co byste sdělila lidem, kteří nad návštěvou uvažují?

Ať seberou odvahu a přijdou zaklepat na dveře mé pracovny.

„Školní psychologka je nezávislý pracovník školy a je vázán mlčenlivostí.“

Mohla byste nám objasnit, jaký je rozdíl mezi psychologem, psychiatrem a psychoterapeutem?

Psycholog je člověk s magisterským titulem z jednooborové psychologie (má titul Mgr.).

Psychoterapeut je člověk s absolvovaným pětiletým výcvikem v psychoterapii (směry jsou různé, například kognitivně-behaviorální, gestalt,...). Já osobně se v budoucnu chystám i na absolvování psychoterapeutického výcviku, protože prohlubuje dovednosti v doprovázení člověka v těžkých životních situacích. Psychiatr je člověk, který vystudoval medicínský obor se zaměřením na psychiatrii (má titul MUDr.) a je kompetentní k předepisování léků vhodných k podpoře lidské psychiky (např. antidepresiv).

Máte nějaké další záliby mimo vaši práci?

Mimo práci ráda trávím čas s mým partnerem, přáteli a rodinou. Mám ráda procházky v přírodě, nejlépe i v doprovodu mého pejska Zaka. Také ráda navštěvuji divadla. A v neposlední řadě ráda chodím mlsat zákusky do kaváren.

Děkujeme za rozhovor.

NATKA

PREDIKCE FORTUNA LIGY

Pojďme se nyní společně podívat na probíhající Fortuna ligu, ke které se redaktorka Nela rozhodla udělat predikci možného žebříčku fotbalových klubů. Uvedená umístění jednotlivých klubů odhadovala zejména na základě přestupů a stylu hry.

16. místo:

Zlín už minulou sezonu bojoval o udržení ve Fortuna lize a zdá se, že letos tomu nebude jinak. Zlín má nového trenéra, bývalého zlínského hráče, Bronislava Červenku, který nahradil někdejšího trenéra Vrbu. Ale ať už s trenérem nebo bez, Zlínu se nedaří a nepomáhá jim ani, když hrají doma. Zlín ještě ani jednou nevyhrál, ale už stihl utrpět největší porážku v historii, kdy s Boleslavi prohrál 5:9.

15. místo:

Karviná se proboujela do Fortuna ligu a mnohými odborníky byla ze začátku shazována. Karviná začala ve Fortuna lize skvělým výsledkem 4:1 proti Zlínu. Od té doby se toho hodně změnilo a Karviná stihla dohromady více jak 10krát ztratit. Kdo ví, jak to bude s Karvinou v příštích zápasech, ale třeba překvapí a bude i mimo baráž o sestup.

14. místo:

Teplice už minulý rok hrály skupinu o udržení, a to už po sedmé od roku 1993. Navíc jsou klubem, na který bych moc nesázela, neboť je to s nimi jak na houpačce. Jednou se daří, jednou remizují a 3x prohrají. Navíc, Teplice řešily i bizarní pokutu, která byla udělena mluvčímu Teplic, když slavil vítězný gól. Údajně byl v zóně, ve které neměl co dělat. Teplice u sebe ale pravděpodobně mají štěstěnu, protože vždy se z baráže o sestup dokáží dostat na ty lepší příčky.

13. místo:

Budějovice mají aktuálně tu nejhorší sezonu od historie založení klubu. Od jejich poslední výhry proti Karviné stihly prohrát přes 5 zápasů. A proč je nedám na poslední místo? Myslím si, že mají ještě hodně zápasů před sebou, a to, že jsou v tabulce poslední, by je podle mě mělo motivovat. Za mě jsou Budějovice i herně dobře sehrané, když chtějí, tak to umí. Poslední dobou se však zdá, že nechtějí a poslední místo ve Fortuna lize, které jim patří, je zřejmě nijak neděsí ani nemotivuje k lepším výsledkům. Hra Budějovic v posledních zápasech byla taková, jako by hráči měli v hlavě nastaveno: „Bud' to uhrájeme na prohru 1:0, nebo to uhrájeme na remízu, a to stačí.“

12. místo:

U Pardubic se nedá říci, že by měly dobrou sezonu. Jejich výsledky jsou velmi náhodné a myslím si, že záleží také na tom, kde se hraje a proti komu. Pokud například Pardubice hrají doma, a navíc proti velkému soupeři, např. Plzni nebo Slavii, chtějí se ukázat. Avšak jako každý český klub Pardubice umějí překvapit, a tak i proti těmto velkým soupeřům si klidně nechají dát gól už ve 20. minutě. Jak jsem uvedla na začátku, výsledky Pardubic jsou různé, např. vyhrají proti Slovanu Liberec 2:0, ale prohrají proti 15. Zlínu. Proto je poměrně těžké určit, kde na konci ligy skončí.

11. místo:

Hradec Králové také nemá nejlepší sezonu, ale myslím si, že nejsem jediná, která se domnívá, že Hradec má na to udržet se na stejné nebo možná lepší pozici, než je teď. Výsledky jsou momentálně poměrně bídné, ale věřím, že Hradec sebere odvalu a motivaci a bude se snažit být na lepších pozicích, nejen kvůli sobě, ale taky kvůli fanouškům.

10. místo:

Styl hry, kterým Jablonec hraje, je opravdu k pláči. Při zápase proti Spartě šlo vidět, že obrana Jablonce vůbec nefunguje. Sparta se díky jejich chybám dostala několikrát do velkých šancí a obrana Jablonce byla jako by si všichni obránci odskočili na „kávu“. Nebylo to znát jen při utkání proti Spartě, ale také např. proti Karviné, kde Jablonec remizoval 0:0. Avšak Jablonec se občas umí zvednout a vzít si do hlavy, že: „Tento zápas vyhraje.“

9. místo:

Bohemians si tuto sezonu vedou hůře než tu minulou, a upřímně, je to pravděpodobně styl hry, kterým hrají. Nějaké týden zpátky jsem koukala na sestřihy zápasů Bohemians a chyby, které Klokani dělají, byť nejsou úmyslné, jsou časté. Například v zápase proti Českým Budějovicím se hráči Bohemians odrazil míč od kopačky a dříve než ho stihl zastavit, aby s ním popřípadě běžel dopředu a třeba ho přihrál spoluhráči, už se odkutálel k soupeři. Přímo bych neřekla, že to byla chyba, ale spíše nepozornost.

8. místo:

Mladá Boleslav je momentálně v tabulce Fortuna ligy na 7. místě, avšak podle aktuálních výsledků to nevypadá, že tam bude dlouho. Boleslav je v zápasech aktivní a umí si vytvořit šance na gól, ale proměnit je bývá těžké. Boleslav má sice skvělého gólmána, ale kvůli občas nepozorné obraně se nakonec míč dostane do sítě Mladé Boleslavi.

7. místo:

Liberec si poslední dobou vede velmi dobře. Ano, občas nějaký zápas prohraje, ale zatím jejich zápasy končí pouze remízou, nebo výhrou. U Liberce je problém, že vás někdy dokáže zklamat a jindy zcela překvapit. Překvapuje i samotného trenéra. Občas to vypadá, jako by si Liberec hrál svou vlastní hru. Kde nás ale Liberec zklamal, byl zápas proti Pardubicím. Prohra 2:0 pravděpodobně zklamala a zároveň překvapila i samotného trenéra Kozla. Liberec se mi zdál, jako by v některých situacích úplně vypnul. Pravděpodobně k tomu přispěl fakt, že Liberec nehrál na domácím hřišti.

6. místo:

Všichni se můžeme shodnout na tom, že Baník je silný a tvrdý soupeř a snaží se vyhrát do posledního dechu. Jeho hra je hodně útočná a pravděpodobně se nenajde zápas, kde by ani jednou nevystřelil na branku, nebo by po celý zápas hrál defenzivně. Jde vidět, že Baník se nebojí ani Slavie a Sparty, klubů, které několik let silně dominují. Už několikrát se stalo, že oba dva kluby měly blízko k tomu prohrát s Baníkem. Nezáleží na tom, jestli Baník hraje doma nebo venku, vždy podá dobrý výkon. Ano, dobrý. Baník nemá vždy nejlepší formu v zápasech, ale to nemá nikdy nikdo. Baník má navíc úžasné fanoušky a dá se s jistotou říci, že nikdy nezklamou. Proto dávám Baník na 6. pozici.

5 místo:

Sigma si aktuální sezónu nevede špatně. Vlastně, momentálně je na lepší příčce než minulou sezónu. U Sigmy se mi líbí, že když potřebují výhru, nebo lepší výsledky, na jejich hře to jde znát a vidět. Neříkám, že vždy vyhrají, ale snaha jde opravdu očividná. Sigma navíc tento týden přivedla novou posilu a uvedla, že se chtějí porvat o poháry. Myslím si, že Sigma má na to, aby byla o příčku výš.

ale musí ukázat nějakou iniciativu. Navíc se mi občas zdá, že obrana Olomouce trochu spí a gól je občas i zbytečný.

4. místo:

Slovácko je momentálně na 4. místě a podle výsledků bych možná i řekla, že se budou chtít dostat na 3. příčku, kterou momentálně obhazuje Viktoria Plzeň. Slovácko si aktuálně vede celkem dobře. V posledních pěti zápasech zaznamenalo 4 výhry a 1 remízu. Dokonce porazilo zde už zmiňovanou Viktorii Plzeň, a to skórem 4:1. Slovácku hodně pomáhá fakt, že vždy když vyhraje, tak je to s vysokou gólovou bilancí.

3. místo:

Viktoria podle mě tento rok na titul úplně nemá. Je zde několik důvodů. Jejich nejlepší útočník, Rafiu Durosinmi, který si tuto sezónu připsal 6 gólů a 5 asistencí, podstoupil operaci kolena a je mimo celou současnou sezónu. Jelikož je Durosinmi nedílnou součástí Plzně, myslím si, že jeho zranění bude pro Plzeň velká ztráta.

Plzeň momentálně v lize ani jednou nezaváhala, zatím si připisuje poměrně velké výhry nad kluby. Avšak na druhou Slavii ztrácí 10 bodů, což je docela dost, a nejsem si jistá, jestli se takový rozdíl podaří Plzni dohnat.

2 místo:

Slavia dělala tuhle sezónu poměrně velké nákupy. S novým majitelem, kterým je Pavel Tykač, koupili Davida Zimu, který už za Slavii kdysi hrál. Také Slavia přivedla nového záložníka Ondřeje Zmrzlého, obránce z Teplic Štěpána Chaloupka a plzeňského brankáře Jindřicha Staňka. Slavie podle mě tento rok na titul nemá. Tyto nákupy, které provedla, se mi nezdají, že by mohly titul na 100 % zajistit. Také se zkusme podívat na poměrně velký rozdíl v gólové bilanci mezi Spartou a Slavii, kde je rozdíl 47:35. Navíc, Slavie se mi nezdá v tak dobré formě, jako byla třeba minulý rok. Věci se samozřejmě mohou změnit.

1. místo:

Na první místo a tím pádem i výherce titulu jsem dala Spartu. Chtěla bych říct, jsem měla své důvody, abych dala Spartu na 1. místo. Jedním z těchto důvodů je, že si Sparta skvěle vedla v nakupování hráčů. Většina hráčů se prokázala, že jsou velmi dobří a Spartě mohou pomoci k cestě o titul. Také styl hry, a to, že Sparta v zápasech většinou nepostrádá rychlost, je dalším důvodem. Sparta je za mě v současné sezóně velmi dobrá a skoro v každém zápase vstrelila aspoň dva góly. Myslím si, že koupě hráčů se u Sparty opravdu osvědčila a dovedou ji k titulu.

VÁŠEŇ K HOKEJI

Přestože od památného vítězství v Naganu uplynulo už řadu let, pořád je hokej jedním z nejoblíbenějších a nejsledovanějších sportů u nás. Podobnou radost k tomuto sportu sdílí i tatínek jedné z našich redaktorek, který nemá hokej zažitý pouze z křesla obývacího pokoje, ale sám na ledě dlouho dobu působil.

Ahoj tati, pro začátek úplně jednoduchá otázka, odkdy si hrál hokej a proč?

Už si to přesně nepamatuji, ale bylo to asi v roce 1976. Můj otec mě tam přihlásil, protože sám hokej hrál. Hrál jsem ho i na vojně za Českou Lípou.

Kde si hrál, popř. za jaký tým?

Hrával jsem za *Baník Ostrava* na bývalém stadionu Josefa Kotase, který je už zbourán, *Hutní montáže, Stará Bělá* a *Česká Lípa*.

Pokud bys měl možnost znovu hrát, šel bys do toho?

Vzhledem k mému věku bych na to neměl, však jsem starší jak Jágr.

Jak tehdy vypadalo vybavení hokejisty? Oblečení, hokejka atd.

Všechno jsme dostali zdarma od klubu a značka byla *Gala* - rukavice s nápisem *Gala* a tak. Hokejky vypadaly stejně, ale měly horší kvalitu a byly převážně dřevěné. Moje hokejka měla nejspíše značku *Profesional*, v té době jedna z nejlepších.

„Hrával jsem za Baník Ostrava na bývalém stadionu Josefa Kotase, který je už zbourán, „(...)“

Vidíš nějaké změny v dnešním hokeji oproti době, kdy jsi hokej hrál ty?

Je rychlejší. Všeobecně modernější, rychleji se bruslí, jsou mnohem aktivnější než za mojí doby.

Jsi v kontaktu s lidmi, se kterými si dřív hrával hokej?

Jen s jedním se občas setkávám. Jmenuje se Martin Podkůl, pokud si

dobře vzpomínám. On byl obránce, já útočník.

„(hokej) Je rychlejší. Všeobecně modernější, rychleji se bruslí, (...)“

Kdy a z jakého důvodu si přestal hrát?

Skončil jsem v roce 1991. Ze zdravotních důvodů, ale i tak bych už nehrál, protože jsem neměl příležitost, kde nastoupit. Doteď ale rád bruslím.

Měl si někdy nějaká zranění? A na co by si měli hráči během hry dávat pozor?

Měl jsem zranění krku. Při faulu jsem

krkem narazil do branky, dodnes mám posunutý krční obratel. Hlavně by si hráči měli chránit obličej a krk.

„Skončil jsem v roce 1991. Ze zdravotních důvodů, (...)“

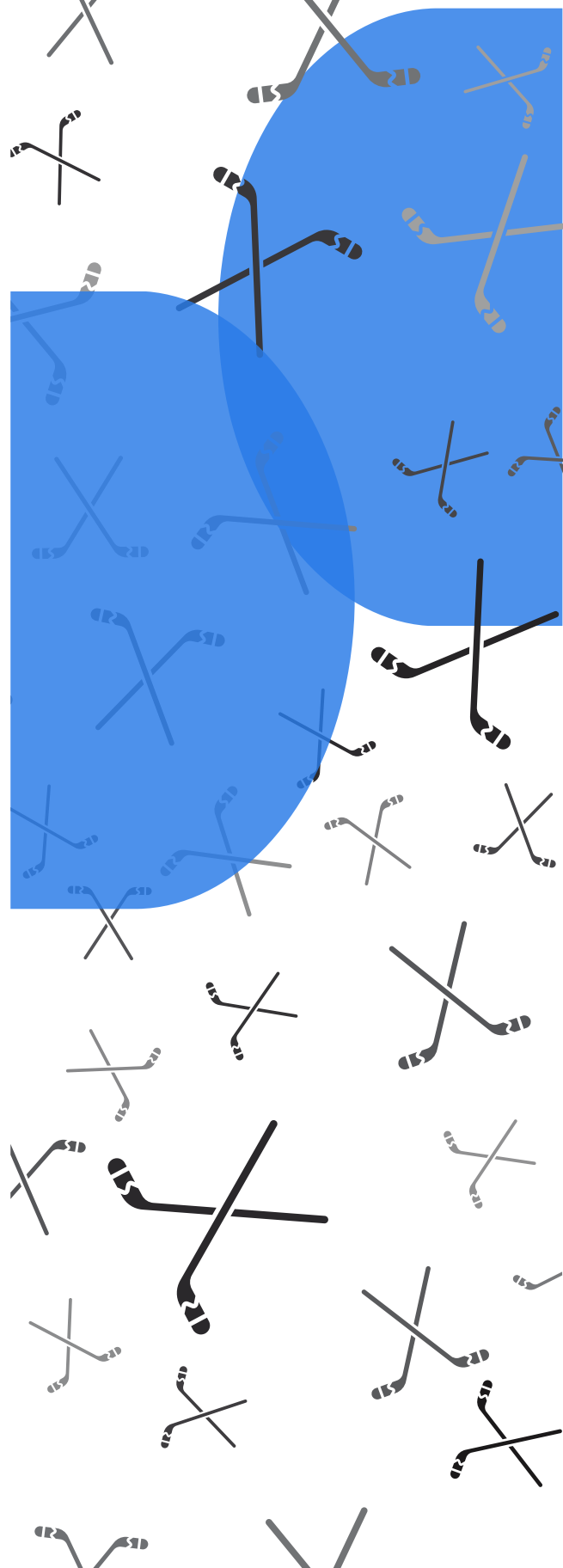
Vzpomínáš na hokej rád, nebo už radši o něm nechceš slyšet?

Ano. Hodně rád vzpomínám na mladé časy.

Sleduješ hokej ještě dnes? Jaký je tvůj oblíbený hokejový tým?

Ano, sleduji hokej a můj oblíbený tým jsou *Vitkovice*.

Děkuji za rozhovor.

NIKY

CAREBOT

AI neboli umělá inteligence je v posledních letech často skloňované slovo. Naše redaktorka Maruška vám přináší pár informací o tom, co je to carebot a kde dnes najde své využití.

Carebot je umělá inteligence (přístroj do nemocnice), která má pomoci nejen lékařům, ale taky lidem.

Aplikace Carebot dokáže na rentgenových snímcích, např. na snímku plic, najít jejich různá onemocnění.

Autoři carebot jsou Matěj Misař a Daniel Kvak.

Názory na AI se různí. Někteří lidé si myslí, že umělá inteligence brzy nahradí pracovníky v různých zaměstnáních a oni nebudou mít kde pracovat. Někteří zase umělou inteligenci rozvíjejí.

NE, RADŠI KNIHU!?

„17. listopadu do kin zamířil film, jemuž byla předlohou kniha bestsellerové autorky Suzanne Collins, a já bych vás ráda seznámila s jejich odlišnostmi. (Upozornění: následující článek může obsahovat spoilery ke knize *Balada o ptácích a hadech* a filmu *Hunger games: Balada o ptácích a hadech*)“.

Naše redaktorka Sofi vám nyní představí své postřehy při komparaci filmové a knižní podoby.

ZÁKLADNÍ TÉMA KNIHY

Nejdříve si však povíme něco o knize samotné: *Balada o ptácích a hadech* vyšla v květnu roku 2020 jako prequel k autorčině bestsellerové sérii *Hunger games* a zaobírá se minulostí prezidenta Snowa. Mimo jiné nám také zobrazuje desáté Hladové hry a původ písně *Oběšencův strom*, která se o šedesát pět let později stala hymnou rebelie. Film vyšel v listopadu 2023.

ZAČÁTEK PŘÍBĚHU

Začátek je stejný až do chvíle, kdy se v Akademii všichni sejdou, aby sledovali

losování splátců do her - v knize Coriolanus od začátku věděl, že se jich bude účastnit jako jeden z trenérů, ve filmu jsem měla dojem, jako by to pro všechny byla novinka.

Vím, že myšlenky postav se na plátně nedají dobře zachytit, ale v některých filmových adaptacích opravdu chybí, zrovna jako tady, kdy nám to v knize pomáhá Snowa lépe pochopit.

Za celé dvě a půl hodiny nám neukázali ani jednoho z profesorů Akademie. Mohl se alespoň mihnout, abychom věděli, že děkan Highbottom tam není sám.

PODOBNOTI A ROZDÍLNOSTI V PRŮBĚHU CELÉHO PŘÍBĚHU

Dalšími rozdíly jsou potom pohřby několika studentů Akademie, kteří zemřeli během příprav na Hry - jednu dívku zabila její splátkyně a další zemřeli při výbuchu v aréně. Ve filmovém zpracování sice rovněž zesnuli, ale jejich pohřební průvody chyběly. Při prvním je, pro mě, poměrně důležitá scéna, která poukazuje na kapitolský vztah k obyvatelům krajů a ke splátcům - poté, co Coriolanovu spolužačku zabila dívka z „desítky“, ji zastřelili a její tělo při pohřebním průvodu pověsili na hák jeřábu, zřejmě jako výstrahu krajům i ostatním splátcům.

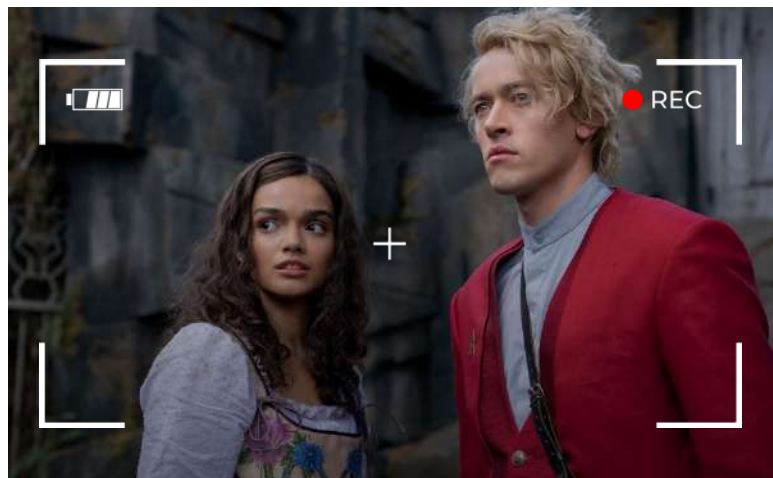

„(...)myšlenky postav se na plátně nedají dobře zachytit, ale v některých filmových adaptacích opravdu chybí(...)”

Další byly dvě kapitolské děti, jejichž důvod smrti jsem už zmínila, Coriolanus měl při jejich pohřebním průvodu proslov.

Narozdíl od filmu Felix Ravinstill v knize žije. Přeskočili také několik schůzek trenérů se splátcí a zobrazena byla jen jedna - ta poslední, a z rozhovorů nám ukázali jen vystoupení Lucy Gray. (Což nijak nevádí, protože by to film zbytečně protahovalo.)

Poté filmaři vypustili Coriolanovy návštěvy u Plinthů, které tam ovšem taky nemusely být. (pozn.: Většinu toho, co v knize bylo, do filmu nedávali, což by stejně akorát přidávalo minuty a nemělo by mi to vadit. Ale vadí, takže tu lze najít spoustu maličkostí, o kterých si možná řeknete, že jsou zbytečné, avšak pro mě ne.)

Smrt Wovey (v českém překladu Špulka), byla v kině jednou z nejvíce bolestivých scén. Avšak způsob, jakým zemřela, se liší: v knize vypila otrávenou vodu, avšak ve filmu ji zabili hadi doktorky Gaulové.

Většina věcí je až do konce her podobná, až na několik vynechaných detailů, jako jsou sponzorské dary a rozhovory s trenéry po smrti jejich splátce.

„Smrt Wovey (v českém překladu Špulka), byla v kině jednou z nejvíce bolestivých scén.“

Další výrazné odlišnosti jsou až ve dvanáctém kraji, kdy nám v knize autorka více ukázala život na základně mírotvorců i mimo ni. Dostává se nám také detailnějšího popisu postav okolo Lucy Gray a je zde více písní, které ve filmu vynechali.

KONEC PŘÍBĚHU

Jediná věc, která je téměř dokonale stejná v obou zpracováních, je konec. Někoho našťval, někoho zmátl, a nevím, jestli existuje člověk, kterého potěšil. Možná ano.

Knih rozhodně stojí za přečtení. Film je skvělý, ale já mám jasno v jedné věci: předloha je lepší.

HUNGER GAMES: BALADA O PTÁČÍCH A HADECH

USA, 2023,
délka filmu 157 minut
režie: Francis Lawrence
v hlavních rolích:
Tom Blyth a Rachel Zegler.

SOFIE

MARVEL NA SCÉNĚ

Naše nová redaktorka Andy je zapáleným fanouškem filmů z produkce Marvel, a tak vám vytvořila žebříček doposud uvedených nejpopravenějších bijáků.

7

ANT-MAN

První film ze tří Ant-man, který potěšil mě a samozřejmě i fanoušky Marvelu. Film z roku 2015 založený na stejnojmenných postavách Marvel. Můžete na něm sami vidět, že je vtipný a rodinný. Hlavní postavu hraje skvělý herec Paul Rudd. Snímek zaručeně pobaví, ale nenadchne.

IRON MAN 2

6

Iron Man 2 je superhrdinský film z roku 2010 založený na postavě Iron mana z komiksů Marvel Comics.

5

AVENGERS

Do očí bijící film z roku 2015 založený na superhrdinském týmu složeném z Iron Mana, Thora, Hulka, Capitan America, Black Widow, Hawkeye a Wandy. Stopadesát minut filmu uteklo nejen mně, ale také fanouškům.

Scénáristé vložili do filmu snad nejvíce vtipů, co jen to šlo. Nejsem ten typ člověka, kterému by se to nelíbilo, naopak jsem byla příjemně překvapená. Film jsem viděla hodněkrát a pořád se ho nemůžu nabažit, a proto tenhle film můžu vřele doporučit.

CAPTAIN AMERICA:
THE FIRST AVENGER

4

Film vypráví o Stevu Rogersovi, odmítnutém vojákově, který se stane Capitanem America poté, co si vzal dávku „Super-Soldier séra“. Superhrdinský film od Marvelu z roku 2011 s příjemnou retro atmosférou a skvělou dávkou hereckých výkonů mě i diváky velmi překvapil. Filmu s akčním dobrodružným žánrem většina lidí nefandí, ale můžu vám slíbit, že po dokoukání filmu Captain America The First Avenger budete ohromeni.

3

IRON MAN 3

Třetí a poslední díl ze série Iron Man je můj nejoblíbenější Marvel film. Hlavní roli zde opět obsadil Robert Downey Jr.

Se všemi fanoušky Marvelu se shodneme,

že kdyby hrál někdo jiný Tonyho Starka, tak by nebyly tak dobré Iron man filmy. Nejen tak se říká „Do třetice všeho dobrého.“

2

GUARDIANS OF THE GALAXY 1

Film z roku 2014, bez diskuze největší překvapení Marvelu, rovněž nepříjemnější překvapení blockbusterového léta roku 2015.

Jsou jen dva typy lidí: ti, kteří milují tenhle film, a ti, kteří ho nesnášejí. Já zaručeně spadám do první skupiny. Byla to první větší změna, protože některé scény jsou vulgárně vyjádřeny, a tak doporučuji raději sledovat až od 13 let. Jinak je Guardians of the Galaxy velmi vtipný a dobrodružný.

1

AVENGERS

Film prorazil na plátna kin roku 2012 a okamžitě uchvátil mnoho fanoušků. I po dvanácti letech se najdou lidé, kteří tenhle film sledují každoročně, i přestože ho viděli tisíckrát. Já do této skupiny rovněž patřím. Jsem fanouškem Lokiho, který ve filmu hraje zápornou postavu, ale po dobu dalších let a filmů se z něho stane hrdina.

První díl Avengers je za mě ten nejlepší a myslím, že tento názor sdílí i ostatní fanoušci Marvelu.

„Pro mě je právě přechod století velmi zajímavým. Rozmezí 19. a 20. století znamená všude po Evropě proměnu, přechod, zvrát, a to se odráží také ve všech odvětvích kultury. V umělecké sféře je toto období vymezeno zejména impresionismem, symbolismem a secesí.“

Zástupce secesního umění, Alfonse Muchu, vám nyní představí naše redaktorka Natka.

UMĚLECKÉ SMĚRY 19. STOLETÍ

Impresionismus krystalizoval v průběhu sedmdesátých let ve Francii. Vyjadřoval rozvíjející se moderní dobu v její dynamice a proměnách. Jeho význam byl od počátku rozpoznáván. Souběžně s impresionismem se rozvíjel symbolismus jako názorový a metodický protipól. Byl výrazem osobních představ, snění, touhy, návratem k některým principům romantické estetiky, v mnohém inspirovaný poezií. Narozdíl od impresionismu byl symbolismus ve svém

vývojovém významu objevován a oceňován opožděně.

L'ART NOUVEAU

Třetí proud se vyznačoval svým vnějším akcentem dekorativnosti. Byla to secese, jinak pojem *L'art nouveau*, zdomácnělý v odborné literatuře. Tento proud má zčásti kořeny v kontinuitě novoromantických snah a stává se synonymem umění a života kolem roku 1900. V jednotlivých

proudech a projevech secese není zatěžko rozpoznávat vlivy orientálního umění, zejména japonského. Setkáváme se tu s reálnou inspirací, především velké téma „žena“, a organickými formami, jako otevřené květy, motýlí či hmyzí křídla apod. V rozvinutém citu pro materiál od jeho vlastnosti k maximu účinnosti, způsobila secese rozvoj všech oborů užitého umění: skla, keramiky, textilu, nábytku, kovu, šperků. Některá odvětví byla tehdy buď nově objevena, anebo od základů obnovena: zejména plakát, užité grafika, knižní grafika a ilustrace. V tomto směru nepsaný program *L'art nouveau* uskutečňovali umělci, kteří se přestávali specializovat výlučně na závěsné obrazy. V tomto tkví také význam průkopníka moderního grafického designu Alfonse Muchy, jehož mnohotvárné dílo se na čas stalo nejvýznamnějším ztělesněním dobových snah.

SÍLA UMĚNÍ

Secese je mi z těchto tří hlavních proudů doby nejbližší. Ráda bych se zde proto zaměřila právě na onen Muchův odkaz. Osobně v něm vidím odraz svého vlastního rozkvětu. Podnítil mé pozdější zájmy, fascinace. Usměrnil je a zároveň přiložil základ k rozvětvení mých pozdějších preferencí v mnoha směrech. A ta secese, neboli ženy, květiny. vždy jsem měla blízko k přírodě, vyrůstala jsem tak a pořád v tom jsem, neboť příroda je skutečně zrcadlem nás samých. Ovládána živly v symbolické rovině. Vášeň je ohněm, klid je zemí atd. Taková analogie plná podobenství naší existence. Jsme s přírodou spjati více, než si myslíme, tudíž je občas opravdu zapotřebí sednout si někde sám do trávy a vypnout, pouze být, než člověk začne opět rozjímat. Nechat to neústupně myšlení vlát, byť jen na chvíli. Ostatně, přirozeně mě přitahují přírodní motivy mající u Muchy své místo.

Dalším důležitým bodem je to, jak se u daného díla cítím. Umění je vlastně také svým způsobem vazba, a to mezi daným dílem a pozorovatelem. Jistá intimita.

Tím pádem na mě jako pozorovatele musí mluvit, aniž bych si musela někde dohledat „co tím chtěl básník říci“. Musí se dotýkat, být prožitkem. Tělo i mysl rozhybat, protože pokud mám kolem díla projít bez zachvění, tak je něco špatně. U Alfonse Muchy je to ženská síla. Já ženy obdivuji, od jednotlivé duše až po všechny její povrchní části. V jejich kráse je mnoho přesahů. Jsou jako voda, dynamické a proměnlivé, což Mucha ve své tvorbě dokonale zachycuje a vyzdvihuje. On je v podstatě zposvátněl. Zobrazené jako sociálně zmocněné, přítomné ve veřejné sféře. Osvobozené, silné, samostatné.

Další, formátově ještě větší a hlavně velkolepá, je i Slovanská epopěj, ač si s jeho dílem mnozí vybavíme především již zmíněné ženské motivy. Také je pravdou, že jádrem tvorby A. Muchy zůstanou práce, jež vznikly za dlouhodobého pobytu v Paříži a provždy patří tomuto městu, kde umělcovo jméno dodnes nezní cize. Přesto bychom my, jakožto Češi, na Muchovu tvorbu neměli zapomenout.

OSOBNOST ALFONSE MUCHY

Secesní malíř, grafik a designer Alfons Maria Mucha se narodil 24. července 1860 v moravských Ivančicích. Muchův umělecký talent byl zřejmý od mala.

Navzdory talentu se Muchovi nepodařilo dostat na Akademii výtvarných umění v Praze právě z důvodu „nedostatku talentu“. Zásahem osudu objevil Mucha inzerát na pozici malíře divadelních kulís ve Vídni a ve svých devatenácti letech dostal první práci jako profesionální umělec. Nadšení nicméně zarazil požár 8. prosince 1881 v jednom z největších divadel: Ringtheater. Firma musela kvůli škodám propustit několik svých pracovníků, včetně samotného Muchy. Místo toho, aby se vrátil domů k rodině, rozhodl se nechat svou budoucnost osudu. Cestoval vlakem přes Rakousko směrem na Moravu, a když mu došly peníze, vystoupil v Mikulově. Tam přilákal pozornost hraběte Khuena-Belasiho. Dostal od hraběte Khuena za úkol namalovat nástěnné fresky a jeho bratr, hrabě Egon, byl Muchovým talentem natolik ohromen, že se rozhodl stát se jeho mecenášem. Souhlasil, že Muchovi zaplatí dva roky studií na Akademii výtvarných umění v Mnichově. Nakonec dokonce souhlasil, že bude pokračovat ve studiích v Paříži. Mucha se do Paříže vydal v roce 1887. Měl to štěstí, že ho mecenáš podporoval další tři roky. Když ale hrabě apanáž ukončil, nastaly horší časy. Mucha se naučil přežít o čočce a fazolích. Životem se protloukal vytvářením ilustrací pro řadu časopisů a knih. Opravdový zlom v kariéře však nastal až koncem

roku 1894. 26. prosince Muchu oslovil Maurice de Brunoff, ředitel tiskárny Lemercier s tím, že mu volala Sarah Bernhardtová. Potřebuje vytvořit plakát pro svou nejnovější hru, Gismondou.

LE STYLE MUCHA

Gismonda. Plakát, který Mucha vytvořil, způsobil revoluci v navrhování plakátu. Podlouhlý úzký tvar, jemné pastelové barvy, efekt svatozáře okolo hlavy – tyto prvky měly na Muchových plakátech své místo už po celou dobu kariéry.

Co je ale nejdůležitější, v kombinaci s nehybnou postavou a provedením v téměř životní velikosti poprvé přidaly nádech důstojnosti a rozvážnosti médiu, které bylo do té doby vnímáno spíše jako nevkusná pouliční estetika.

Tyto vlastnosti byly svou novostí vzrušující. Jeho plakáty si pařížská veřejnost oblíbila natolik, že sběratelé podpláceli lepiče, aby je získali, nebo se jednoduše vydali v noci s břitvou ven a vyřezali si plakáty přímo z reklamních ploch. S Gismondou vznikl také „*le style Mucha*“. Mucha se tak etabloval jako přední představitel pařížského stylu „*art nouveau*“. Stal se z něho jeden z nejpopulárnějších a nejúspěšnějších pařížských umělců. Muchovy návrhy šperků, příborů, stolních servisů, látek atd. byly tak žádané, že dostal nápad vytvořit „umělecký manuál“, který by obsahoval všechny důležité vzory k vytvoření secesního stylu.

V roce 1899 přijal nabídku rakousko-uherské vlády navrhnout interiér pavilonu Bosny a Hercegoviny na mezinárodní Světové výstavě v Paříži roku 1900. Trvalo mu osmnáct měsíců, než zakázku dokončil, a během toho mu na mysli vytanula myšlenka na projekt, který ovlivnil zbytek jeho života – vytvořit Slovanskou epopej, oslavu strastí a úspěchů Slovanů.

Navzdory svým komerčním úspěchům, neměl velké úspory. Rozhodl se proto, že opustí Paříž a zkusí hledat štěstí v Americe.

Je možné, že toto rozhodnutí bylo ovlivněno příkladem Sarah Bernhardtové, která měla za sebou celou řadu velmi úspěšných amerických turné. Jeho američtí obdivovatelé v Paříži ho navíc ujišťovali, že bude schopen vydělat si dobré peníze jako malíř společenských portrétů.

Ve skutečnosti ale nebylo uskutečnění amerického snu tak snadné, jak mu všichni slibovali. Strávil velkou část svého

desetiletého pobytu v Americe frustrovaný tím, že sen, do něhož vkládal naděje, nelze uskutečnit bez značné finanční podpory. Bylo to ale také šťastné období. V roce 1906 se oženil s krásnou Češkou Marií Chytilovou, která byla o dvacet let mladší. Měli spolu dvě děti. Když americký milionář a milovník slovanské kultury Charles Crane souhlasil, že Slovanskou epopej zafinancuje, mohl si být konečně jistý, že se ohledně přesunu do Ameriky rozhodl správně. Do Čech se vrátil roku 1910.

Velkou část zbytku svého života strávil prací na 20 malbách, které dohromady tvoří Slovanskou epopej. Monumentální malby, z nichž některé dosahují rozměrů 6x8 metrů, oslavují více než tisíc let historie Slovanů, věnují se jak speciálně českým tématům, tak tématům z dějin ostatních slovanských národů. Obrazy byly vyhotoveny v rozmezí let 1912 - 1926 a v roce 1928 Mucha spolu s Charlesem Cranem předali slavnostně Slovanskou epopej jako dar městu Praze. O obsahu jednotlivých pláten sám roku 1928 prohlašuje: „*Střehl jsem se ve všech obrazech všeho, co by mohlo připomínati strohé spory a krev ve sporech prolitou. Účelem mého díla nikdy nebylo bořit, ale klást mosty, neboť nás všechny musí žít naděje, že celé*

lidstvo se sblíží, a to tím snáze, dobře-li se pozná navzájem... .” Jednou z podmínek daru byl požadavek, že město poskytne vhodné prostory pro stálou expozici díla, ve smlouvě však nebylo specifikováno dokdy. Mezi lety 1929 a 1933 tak byla plátna vystavena v prostorách v Praze, Brně a Plzni, poté byla smotána a uskladněna. Během druhé světové války byla plátna ukryta a zůstala zde dalších téměř 30 let, dokud na nich konečně v roce 1962 nebyly započaty restaurační práce. Roku 1968 byla celá Slovanská epopej nakonec vystavena jako stálá expozice na zámku v Moravském Krumlově.

Konec Muchova života poznamenalo smutné období okupace Československa nacistickým Německem. Nacistům bylo dílo Alfonse Muchy trnem v oku, jelikož Slované považovali za podřadný národ. Byl jedním z prvních umělců, kterého zatklo a vyslýchalo gestapo.

Ačkoliv měl možnost vrátit se po výslechu domů, duše utrpěla těžkou ránu a jeho zdravotní stav se zhoršil.

Zemřel na zápal plic 14. července 1939 v Praze. Je pohřben na Vyšehradském hřbitově.

VÝSTAVA DĚL A. MUCHY

Muchovy motivy jsou všude kolem nás. Jeho práce nepřestává inspirovat umělce i dnes a odkaz jeho vizuálního jazyka můžeme stále vnímat v populárním umění. Chceme-li se však podívat do galerie věnované přímo jemu, jedna z možností je Central gallery v srdci Prahy. Stálé expozice děl Salvadora Dalího, Andyho Warhola a Alfonse Muchy, kde návštěvníci mohou zhlédnout stále se rozrůstající sbírky originálních litografických listů, grafik, limitovaných předmětů, bronzových soch či originálních fotografií Václava Chocholy.

Jednou z výjimečností této galerie je i sítotisková dílna, kde mají lidé možnost potisknout si tričko, tašku nebo batoh, a tak si odnést kousek této umělecké atmosféry s sebou. Nechybí ani obchod, který kromě drobností nabízí koupi knih, porcelánu, plakátů i některé litografie. Při mé návštěvě nebylo moc lidí, ačkoliv jsem galerii navštěvovala o prázdninovém víkendu, kdy jsem jich čekala dost.

Pro mé potřeby však naprosto ideální. Vstupy nebyly nijak drahé, cena začínala na 150 Kč, což je v této době skvělá cena. Přesto jsem z peněžního důvodu navštívila jen jednu část galerie, a to tedy Muchovu, ale samozřejmě se dají všichni tři umělci kombinovat v rámci jednoho vstupu. Strávila jsem zde něco přes hodinu. Výstava se mě silně dotkla, a tak bych ji vřele doporučila zahrnout do vaší příští návštěvy Prahy.

NATKA

PŘÍBĚH ÚNOROVÉHO SRDCE

V únorový večer, když se tma pomalu snášela na malou vesnici, začal se psát příběh. Bylo to období, kdy zima držela svou pevnou pěst, ale první náznaky jara se již začaly objevovat. Ve stínu modře zbarvených hor se rodila romantika, a jedno srdce mělo svůj příběh.

V malém domě na okraji vesnice žila mladá žena jménem Alena. Byla snílkem a milovnicí příběhů, a protože právě v únoru oslavila své dvacáté narozeniny, rozhodla se, že napíše svůj vlastní příběh lásky. Nikdy předtím neměla odvahu vyjádřit své pocity, ale tento únor byl jiný.

Alenin soused, mladý umělec jménem Jakub, byl muž s pohledem do duše a kyticí nápadů, které se rodily v jeho uměleckém srdci. Věděl o Alenině lásce k příběhům, a tak se rozhodl, že jí pomůže napsat nejkrásnější příběh lásky, který kdy byl vyprávěn.

Začali společně trávit čas. Sedávali u krbu, kde plameny tancovaly ve smíchu s jejich smíchem. Jakub přinášel své malby a Alena své básně. Společně objevovali kouzlo tvorby příběhů a zamilovávali se do slov, která se rodila na papíře.

Jeden večer, když bylo venku ticho a hvězdy svítily jako diamanty na temné obloze, Jakub překvapil Alenu. Předvedl jí malou scénu, kterou namaloval na plátno, zobrazující dvě postavy, které se držely za ruce pod rozkvetlým stromem. Byla to jejich první chvíle lásky v umělecké podobě. Alena byla dojatá a vděčná za toto krásné gesto. Odpověděla mu svým vlastním způsobem – napsala do příběhu nádhernou scénu, ve které hlavní hrdinové procházeli rozkvetlým sadem pod lunárním svitem.

Postupně se z jejich společných tvůrčích chvil stávala symfonie lásky. Únor, který byl kdysi chladný a šedivý, se proměňoval v barvitý obraz romantiky. Jakub a Alena spolu objevili, že vytváření příběhů není jen umělecký proces, ale také způsob, jak sdílet své nejhlubší pocity.

Když přišel konec února, Jakub představil Aleně poslední výtvar – obrovský obraz, na kterém byl vyobrazen celý jejich příběh lásky. Bylo to dílo plné emocí, barvité a živé, tak jako samotný život.

Alena a Jakub pochopili, že jejich příběh lásky nebyl pouhým vložením písma a barev. Byl to pro ně otevřený deník jejich srdcí, který se zapsal do tkáně jejich životů. A tak začal nový měsíc s novými příběhy, ale únor jim zůstal v srdci jako měsíc, kdy jejich vlastní příběh lásky začal psát první kapitoly.

KRISTÝN

RÁJ SRDCE

Občas každého z nás políbí múza a následně se na papíře rozjede řetězec slov skládajících se do veršů. Svůj básnický výtvar vám představuje redaktorka Niky.

-RÁJ-

*Po smrti nás čeká ráj, říkali,
jak ale přesně vypadá se nezmínili,
Tak to zůstalo na naší fantazii,
avšak jinak to vypadalo v historii.*

*Každý věřil v to, co tvrdí církev,
i když Ježíš byl už dávno mrtev.
Dnes si můžete představit, co chcete,
nikdo vám za to hlavu neutrhne.*

*Růže červené či obláčky zlaté,
místo, kde se kromě tebe nikdo nedostane.
Sněžnou krajinu s jehličnatými stromy,
nebo zelenou louku s kopretinami.*

*Každý z nás to může mít jinak,
ten ráj může vypadat všelijak.
Jestli nevíš, jak si ho máš představit,
však na to přijdeš,
a nemusíš se ani snažit!*

BROSKEV KAM SE PODÍVÁŠ!

Vyberte si halenky, košile nebo svetry broskvové barvy, které spárujete se svým oblíbeným spodním kouskem.

Broskvové topy mohou být univerzální a lze je obléknout nahoru nebo dolů pro různé příležitosti.

Hledejte kalhoty, sukně, nebo šortky broskvové barvy, abyste vytvořili stylový a trendový vzhled. Zkombinujte je s neutrálními či doplňkovými barvami pro vyvážený a módní outfit.

Začlenění broskve do vašeho šatníku je skvělý způsob, jak přijmout módní barvu roku 2024. Zde Vám představím několik možností, jak přidat do vašeho oblečení nádech broskve!

OBLEČENÍ

Vyberte si krásné šaty broskvové barvy ve stylu, který vyhovuje vašim preferencím, ať už jsou to splývavé maxi šaty, pouzdrové šaty na míru nebo hravé letní šaty.

DOPLŇKY

Dodejte svému kompletu broskvovou příchuť kabelkou broskvové barvy. Může to být výrazný kousek, který okamžitě pozvedne váš outfit a dodá mu punc sofistikovanosti.

Vyberte si boty broskvové barvy, jako jsou ploché boty, sandály, nebo podpatky, abyste svému vzhledu dodali jemný, ale stylový nádech. Mohou doplnit širokou škálu outfitů a dodat svěží a živý prvek.

Zpracujte broskev prostřednictvím šátků, které lze přehodit kolem krku, přivázat k tašce, nebo nosit jako čelenku. Dodají stylový a barevný akcent každému outfitu.

ŠPERKY

Vyberte si náušnice broskvové barvy, jako jsou puzety, kruhy, které vašemu obličejí dodají jemný barevný nádech. Mohou doplnit tón vaší pleti a zlepšit celkový vzhled.

Rozhodněte se pro náhrdelníky broskvové barvy v různých stylech, jako jsou jemné řetízky, výrazné kousky, nebo vrstvené náhrdelníky. Lze je nosit jako samostatný doplněk nebo je vrstvit s jinými náhrdelníky pro trendy a osobitý vzhled.

Doplňte svůj vzhled náramky a prsteny v broskvové barvě. Dokážou vašim zápěstím a prstům dodat nádech elegance a šarmu.

Pamatujte, že začlenění broskve do vašeho šatníku je o nalezení správné rovnováhy a vytvoření soudržného vzhledu. Kombinujte různé kousky, experimentujte s texturami a vzory a bavte se vyjádřením svého osobního stylu s touto krásnou módní barvou roku 2024.

EVA

Testy dávám svým žákům minimálně a vždy po důkladné přípravě, protože mým cílem je, aby děti při tomto testování zažily pocit úspěchu, ne stresu.

Vyhodnocený test mi pak dává obraz, jak jednotlivé děti daný úsek učiva zvládly, zda je třeba na osvojení učiva dále intenzivně pracovat. Pokud jsou děti u testování úspěšné, máme radost všichni.

-Iveta Bakončíková-

EXAM!

Proč se ve škole dávají testy?

Abych zjistila, zda si žáci osvojili učivo.

-Lucie Hečková-

Testy jsou trochu jako dobrodružství ve škole. Když se na ně podíváme, jsou to mapy, které nám ukazují, jak jsme na tom ve světě znalostí. Máme šanci se dozvědět, kde jsme už skvělí, a kde potřebujeme ještě více tréninku nebo pomoc.

-Věra Rymiecová-

A+

F

ZE ŽIVOTA UČITELE

Tentokrát se na nejrůznější otázky ptají děti druhého stupně!

Na brzké vstávání mi pomáhá jít večer předtím dříve spát. Ne vždy se mi to ale daří :)

-Lucie Fialová-

Vydatný spánek.

-Yvona Lišková -

Dostatek spánku, pěkné slunečné ráno.

-Monika Sekelová-

Většinou potřebuju čaj a chvíli klidu než se vzpamatuju, protáhnu a dokážu fungovat.

-Jana Rabatinová-

Co vám pomáhá na brzké ranní vstávání?

Moji dva psí miláčci a jejich potřeba se jít venčit :-)

-Kateřina Vlčková-

Pejsky naprosto zbožňuji, a proto mám nastavené trvalé platby na podporu organizací, které pomáhají zuboženým pejskům

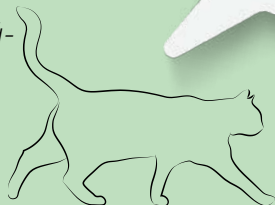
-Renáta Foltýnová-

Určitě kočky

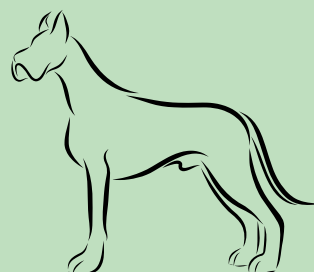
-Lucie Hečková-

Mám ráda psy, protože jsou mazliví, hraví, přátelští a donutí člověka k procházce.

-Veronika Rucká-

Psi nebo kočky?

Psi.

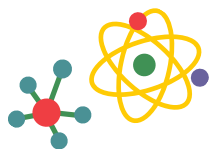
-Kateřina Bartková -

Kočky jsou známé svou nezávislostí. Mají také elegantní způsob pohyb a něco v jejich postoji působí velmi noblesně. I přes svou nezávislost dokážou být neskutečně láskyplné a tulivé.

-Věra Rymiecová-

Ráda učím témata, která jsou žákům blízká a zajímají se o ně. V angličtině jsou to např. zvířata, sport, jídlo.

-Lucie Fialová-

Nemám vyloženě nejoblíbenější učivo.

-Kateřina Bartková-

Tuhle otázku bych drobet převrátila... :D, není učivo, které neučím ráda ve své 1. a 2. třídě.

-Iveta Bakončíková-

Jaké je vaše nejoblíbenější učivo, které vyučujete?

Jakékoliv učivo v angličtině.

-Veronika Kapičáková-

Mám ráda angličtinu, teď se s dětmi věnujeme slovíčkům které popisují obličej. V tomto učivu jde vymyslet spoustu pohybových a manipulačních her, pro děti je to zábava a mě nejvíc baví, když se baví i děti.

-Jana Rabatinová-

V Řecku, řecké ostrovy miluji.

-Lucie Hečková-

Nejlepší dovolená byla v Thajsku - krásná příroda, krásné moře, opice volně pobíhající kolem nás, exotika, dobré jídlo, cestování po ostrovech a pevnině, poznání zajímavých míst.

-Veronika Kapičáková-

Mám ráda dovolené, na kterých mohu poznávat nová místa. Ráda cestuji a objevuji jiné kultury. Nejzajímavější pro mě byla návštěva Kennedyho vesmírného střediska na Floridě. Měla jsem ho možnost navštívit díky svým americkým přátelům, kteří mě k sobě pozvali na návštěvu. Ve vesmírném středisku mě uchvátil zejména raketoplán Atlantis a také prezentace o jeho vývoji.

-Lucie Fialová-

Kde byla vaše nejlepší dovolená a proč?

Na Madeiře, jelikož nabízí ideální podmínky pro aktivní dovolenou - horskou turistiku s úžasnými výhledy, nádhernou přírodu („ stále zelený ostrov“), bujnou vegetaci zahrnující nepřeberné množství květin, které tady pěstujeme jen v květináčích a tam rostou všude okolo cest, stejně jako exotické ovoce, příjemný je také přístup místních obyvatel vstřícných k turistům a nabízejících kvalitní služby a kulinařské zážitky v malých přímořských hospůdkách.

-Yvona Lišková-

Nejlepší destinace je pro mě Okinawa, japonský ostrov, který je známý nejen krásnými plážemi a exotickou kulturou, ale také moudrostí a životním stylem místních obyvatel. Lidé na Okinawě jsou známí svou skromností, zdvořilostí a respektem k druhým lidem. Pocit štěstí nacházejí v jednoduchých radostech každodenního života.

-Věra Rymiecová-

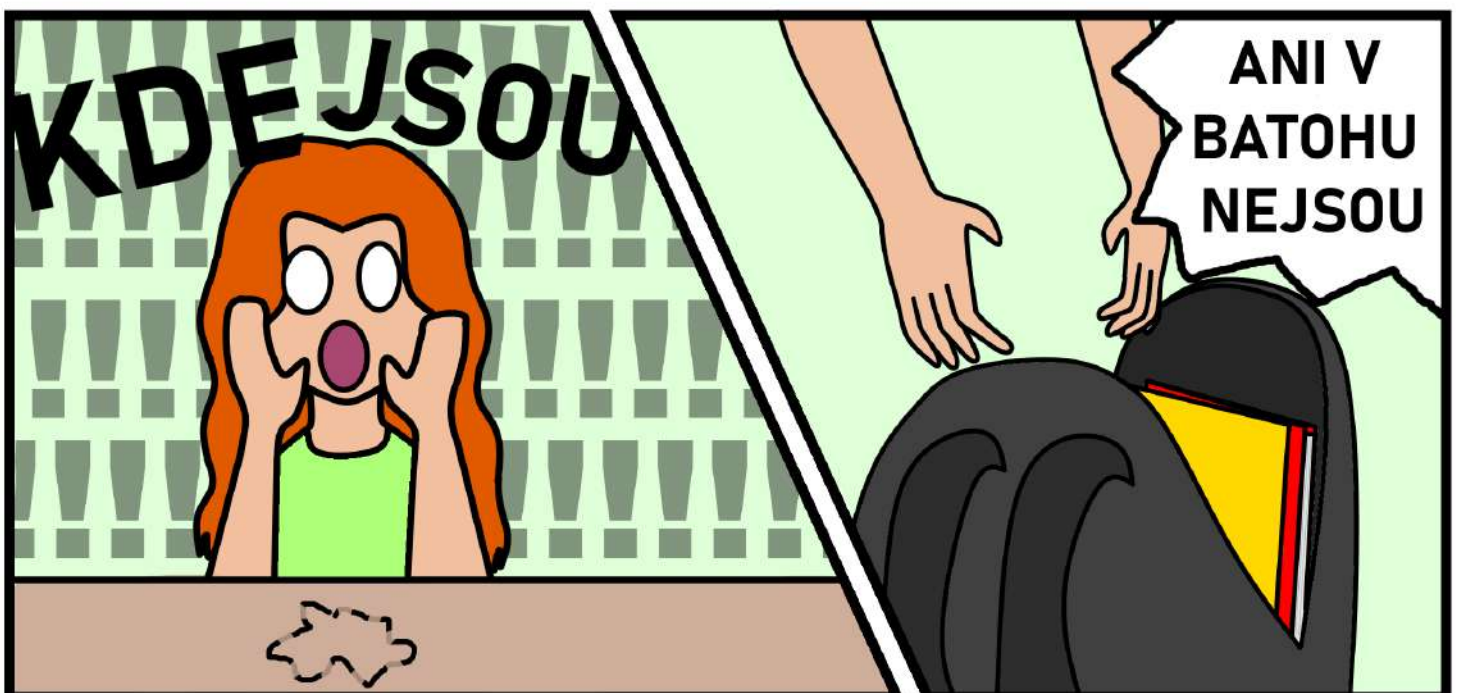
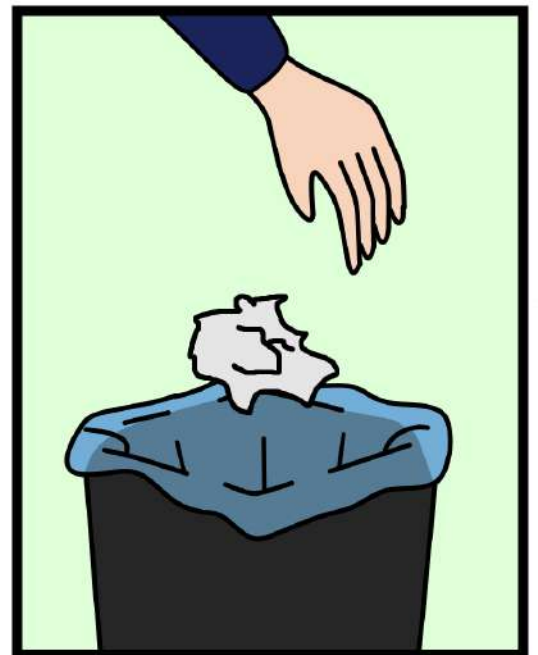

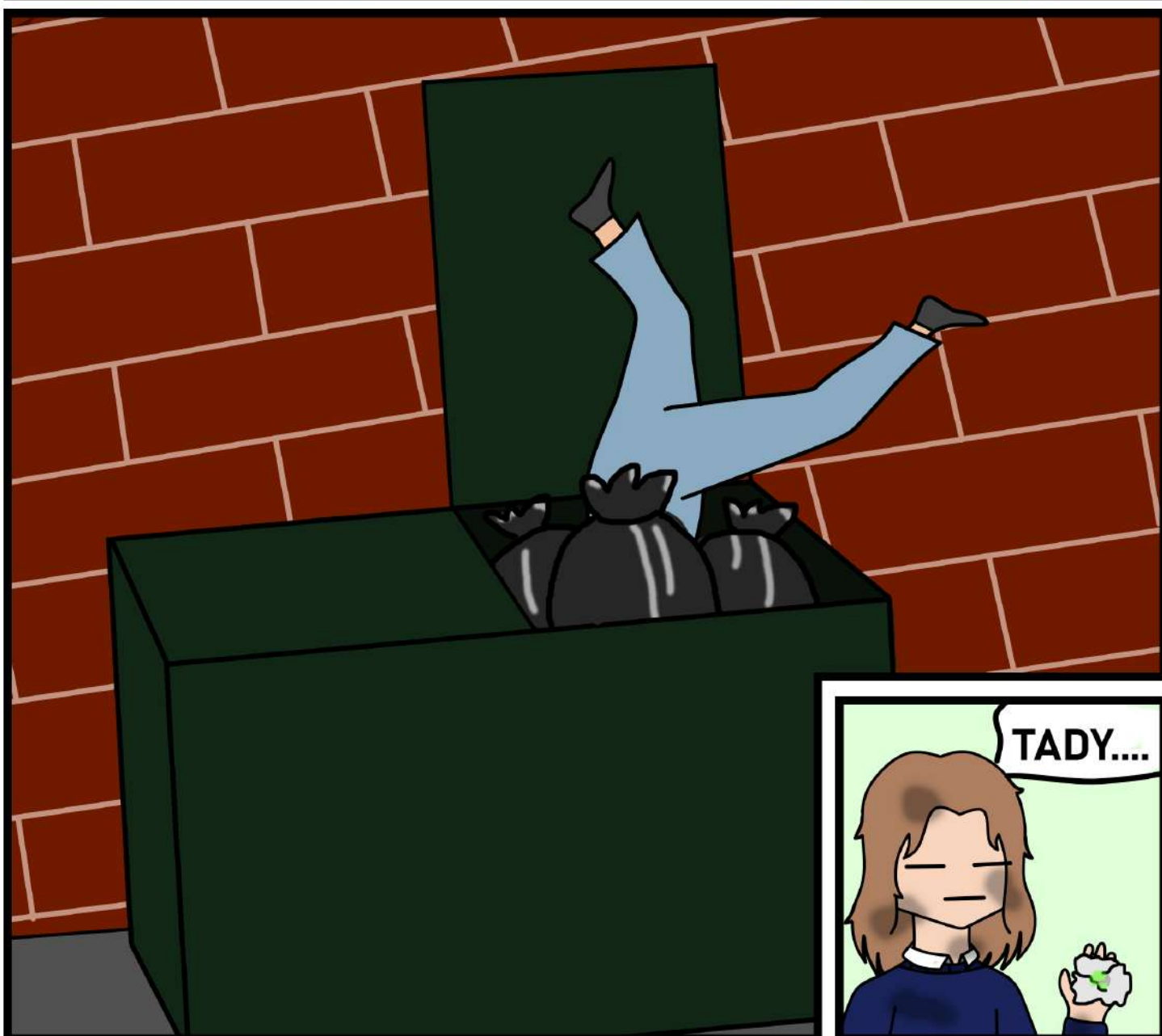
Na Bali, protože to byla poznávací dovolená jen s batohem. Byla jsem sama s manželem, poznávala krásy Bali, cvičila jógu.

-Kateřina Vlčková-

Moje nejlepší dovolené mám spojené s přáteli, s kterými jsem je trávila na různých místech a vždy zažila legraci, nezapomenutelné zážitky a také trapasy.

-Kateřina Bartková-

ČASÁK KASAČ

9. ročník 2. číslo březen 2024

Šéfredaktorka Mgr. Monika Sekelová, Mgr. Renáta Foltýnová

Redaktoři Nikol Baracskaiová
Nela Drahotušská
Sofie Hurtová
Andrea Kornasová
Marie Miklošíková
Natálie Schillerová

Externí redaktoři Eva Daňková, Kristýna Kubáňová

Externí přispěvatelé Michaela Bartovská

Grafická úprava Mgr. Monika Sekelová

Použité fotografie Dostupné z: www.canva.com; www.google.com;
www.pinterest.com, www.pixabay.com

fotografie:
Nikol Baracskaiové, Ivy Kramolišové, Jana
Pražáka, Moniky Sekelové, Natálie
Schillerové.

Počet výtisků 1

Web <https://zskrestova.cz/aktivity/skolni-casopis/>

Vydává a tiskne ZŠ a MŠ Ostrava – Hrabůvka, Krestova 36A,
příspěvková organizace Krestova 1387/36A,
700 30 Ostrava – Hrabůvka

Cena 0 Kč

www.zskrestova.cz

DÍKY,
ŽE NÁS
ČTEŠ!

© ZŠ KRESTOVA 2024